

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'n acésta ese tota Marti sér'a,
— dar prenumeratiunile se priimescă
in tote dilele.

Pretiul pentru Ostrunguri: pre anu
8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu tri-
luni 2 fi. éra pentru Strainetate:
pre anu 10 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 fi.
pre unu triluni 2 fi. 50 cr. in v. a.
Unu exemplariu costa 15 cr.

Tote sfodieniele si banii de prenu-
meratiune sunt de a se tramite la
Redactiunea diriginte a diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrulu 27.

Insertiunile se priimescă cu 7 cr. de
linia, si 30 cr. taceșe timbrale.

TOPORULU si PADUREA.

Minuni in vremea nostra nu vedea se mai face,
Dér' că vorbiá o data lemn si dobitóce,
Nu remane 'ndoiala; pentru că de n'ar fi,
Neci nu s'ar povestí.
Si caii lui Achile cari prorociá,
Negresitu că au fost, de vreme ce ilu tragea.
Intemplarea ce sciu si voiu s'o povestesen,
Mi-a spus'o unu betrana pe care ilu cinstescu,
Si care mi dicea,
Că si elu o sciea
De la stramosii lui,
Care stramosi ai lui dicea si ei c'o sciu
De la unu altu stramosiu ce nu mai este viu
Si p'ai carui stramosi, Dieu, nu potu să vi-i spui.

Intr'o padure vechia, — in ce locu nu ne pasa —
Unu tieranu se dusese să-si ea lemn de casa.
Trebuie să sciti inse, si potu să dau dovédă,
Că pe vremea aceea toporulu n'avea códă.
Astu-fel se incepă tote. . . . vremea desaversiesce,
Ori-ce inventa omulu si ori-ce duhulu pasce.
Asiè tieranulu nostru numai cu feru 'n mana
Incepă să slutesca padurea cea betrana.
Tufani, paltini, ghindari se ingrozira forte.
"Trista veste, preteni, să ne gatim de mórte,
— Incepura să dica — toporulu este aprope!
In fundulu unei sobe tieranu-o se ne 'ngrópe!"
"E vre unulu d'ai nostri cu ei, să li ajute?"
— Dise unu stejaru mare, ce avea ani trei sute,
Si care era singuru ce-va mai la o parte.
"Nu." — "Asiè fiti in pace: asta data avem parte;
Toporulu si tieranulu altu n'o să isbutésea,
De cătu să ostenésca."
Stejarulu avu dreptate.
Dupa multa silintia, cercari indelungate,

Dandu in drépta si 'n stang'a, ca pucina sporire,
Paganulu se intorce fore de isbutire.

*Dér' candu avu toporulu o códă de lemn tare,
Poteti judecă singuri, ce trista intemplare. . . .*

Istori'a acésta, d'o fi adeverata,
Imi pare că aréta,
Că in fia-ce tiéra,
Cele mai multe rele nu vinu de pe afore.
Nu le aducu straini; ci ni le facu tote;
Unu pamenténu d'ai nostri, o ruda, seu unu frate.
Gr. M. Alessandresen.

Mintiuni próspete.

Adunarea generala a Asociatiunei aradane se va conchiazza
má cătu de curundu.

Guvernulu ungurescu de vr'o căte-va septe-mani si-totu
sparge capulu, că óre cu ce ar poté remuneră mai bine si mai
justu ostenelele si serviciile deputatilor Nemes si Marosán.
Precum audu, ambii o să fia trimisi ca fispani in — Bucovin'a.

Ministrulu ung. de justitia a datu o noua ordinatiune,
pr'in care se opresce persecutarea limbei romane.

Studintii romani éra se voru poté bucurá de stipendiulu
fericitului P. Mocioni.

Ministrulu de finançe alu Ungariei are sperantia mare, că
va poté astă unu jidau, care să mai imprumute pre domnii
de la potere. . . .

Aministratori fundatiunilor Birt'a si Sîlolutiu au de gandu
a face socota publica.

Contele Ondrasí are nedesde, că si ast'a data va poté
pacali pre cei de din colo de carpati cu junctiunea cailor
ferate.

Mamaligarii vediendu-se pacaliti, chiaru de Ba(r)ta-lulu
loru, se resolvire in fine a desvoltá si ei o activitate mai natu-
rale.

(*Unu motivu independentu.*) — La unu tribunalu o femeia cerea despartieni'a de barbatulu seu.

Presiedintele, dupa mai multe alte intrebari, finisce interrogatorulu seu astu-felu:

— Asiè dér', dómna, qu mai aveti alte motive in sustienerea cererei d-vóstra de divorciu?

— Domnule presiedinte, responsa femei'a, mai amu unu motivu sì inca, dupa mine, celu mai tare: independenti'a voiescu să me apuce independenta!

Tribunalulu, in urm'a acestui motivu atâtù de tare, a respinsu cererea de divorciu.

Lâ unu tribunalu de judeciu se judecă intr'o dî unu popa de satu c'unu vagabondu de orasîu, pentru că acest'a d'in urma voiá sà insiele pre celu antaiu, intr'o daravere de comerciu ce avusesera impreuna.

Vagabondulu erá aperatu de unu avocatu guralivu; pop'a iñí aperá dreptulu singuru.

Limbutulu Hyperbole, in cursulu pledariei, invoca nesce comentarii de dreptu d'in Mourlon ca sà probeze că clientulu seu trebue sà se folosésca de munc'a bietului popa. Spre a convinge inse pe judi despre dreptatea causei ce sustienea, elu repetá d'in candu in candu la fia care argumentu: „Vedeti, domloru judi, ce vi spune Mourlon; ilu am a-cí la indemana sì poteti sà ilu-consultati.“

Pop'a audindu pe avocatu că pomenescne ne' contenit ucestu nume, sì crediendu că Mourlon este vre-unu martoru de meseria pe care voiesce sà-lu invóce adversalulu, perde rabdarea sì trecendu-lu nadusielele, ilu intrerupe adresandu-se cătra judecatori cu aceste cuvinte:

„Cinstiti judecatori! Déca n'asiu fi imbracatu cu santulu daru, asiò potea dîce vorba mare, că n'a fostu de facie nimeni candu amu facutu invoial'a daraverii între noi. De unde scóte acum d. avocatu pe acestu Mirlonu pe care nu-lu cunoscu cine este sì neci nu me cunósce?“

— Taci, parinte, dice presiedintele, sunandu clopotielul, nu e vorba de martori.

— Marturi mintunosi, domiloru judecatori, credeti-me!...

— Aprodu, fâ tacere,... sì pop'a tacù, dér' dreptatea nu scimu cine-o dobândí, că-ci se dice că in acea dî nu se aflá la tribunalulu, ci erá in tergu.

— Care este caus'a, pentru care voiti sà ve despartiti, — intréba presiedintele pe o dómna tinenra soci'a unui barbatu cam maturu.

— Caus'a este, că domnialui nu voiesce sà imparte cu mine totu ce aduce in casa.

— Asiè este, domnule?

— Asiè, domnule presiedinte, dér' credu că nu me veti condamná sà 'mpartu cu domniaiei sì pe amicii mei, pe cari i aducu in casa?

TRÉNC'A și FLÉNC'A.

T. Asculta, soro draga, ce am auditu de pe la Dév'a?

F. Ce? Su-tóta urechia.

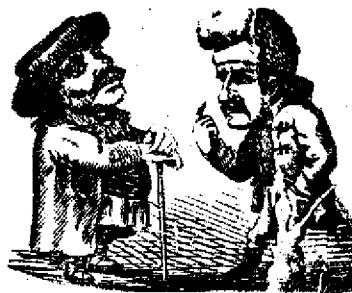
T. Am auditu, că comitetulu arangiatoriu pentru priimirea óspetiloru, pentru acea a intardiatu atât'a eu anunclarea terminului, pentru că n'a potutu aduce unu conclusu definitivu, că óre la banchetulu ce se va dâ atunci, ertatu-a fi ca sà participe a-colo sì damele, séu ele atunci sà se constranga a fi separate de ai lor.

F. Si ce s'a decisu?

T. Acea că: damele voru participá la *Manc-hetu*, ér' barbati la *Be-nchetu*.

T. O! ticeu-i ticeu! pentru acést'a a sì avutu de ce sà se svatuiésca atât'a!

TAND'A și MAND'A.

T. Óre pentru ce voiescu unii domni sà se desfintieze éra unu regimentu romanesco?

M. Care de elu?

T. Regimentul marelui duce Baden Nr. 50, scfi tu reg. acel'a care s'a portatu eu atât'a bravura in batati'a de la Custoz'a.

M. De siguru pentru acea, pentru că acelu reg. este romanescu sì ca atare e spinu in ochii multoru consiliari falsi a Inaltiatului Imperaturu.

T. Mèi, Mando, óre ce sà fia, că dreptcredintiosii cres-tini a bisericëi romane gr. or. d'in Aradu, de unu tempu nu pré ambla la biserică — chiaru ca domnilii cei cari se tienu atatu de investitii?

M. A-poi tu n'ai sciutu inca?

T. Nu, peintru acea te întrébu, sîuchiatule!

M. D'a-poi pentru acea, pentru că acum nu e de ajunsu că unii tontologi citescu novele in biserică, ei de unu tempu sì sanctie-niele loru popii d'in altariu, inca incepú a scandalisá pre evlaviosi cu disputele loru.

T. A-poi n'au ei altu locu de dispute, ci chiaru in altariu, ca sà conturbe pre celu ce servesc sì pre credintiosii, cari au mersu la bis. sà se róga lui Dumnedieu?

M. Vedu că nu, — că-ci scii tu bine, că acum romani nu pré convinu unii cu altii, — a-poi ei nu sunt de vina, că convinu numai in altariu, deci se disputa unde convinu. Dér' in urm'a urmelor ei potu face tóte ce vreau, că sunt capete sanctite, ér' credintiosii n'au sà i tragă la séma. Da! Asiè e lumea de adi, ce sà te faci? . . .

o d e n i o r a

s i

a c u m a .

I U S T I T I A

